

Kedves Olvasóink, Előfizetőink!

Második évfolyamunk *utolsó* számát tartják kezükben. Szeretnénk remélni, hogy sok okos szót, higgadt érvelést, elgondolkotató tény sikerült a Barátság 601-1200. számozású oldalain kinyomtatnunk, s közben még gyönyörködtető képekben-rajzokban, megnevettető vagy megkönnyeztető versekben-prózaí írásokban, anekdotákban (no meg viccekben, receptekben, mesékben, dalokban) is kedvüket lelhatték kedves Olvasóink.

Kis szerkesztőségünk számára a *vártnál sokkal nehezebb* év volt az idei. Azt hittük, hogy *csak* az indulás éve, 1994 lesz nagy teherbírást, sőt: ütésállást kívánó, ám az első évfolyam végére csak kiderül majd – mind a reménybeli olvasók, mind a remélt támogatók számára –, hogy kik vagyunk és mit akarunk. Európa közepén, történelmi szelek és ellenszelek szaggatta országban egymás megismerésének, megértésének szándéka vezérelt minket, s a lemondás holmi Egy és Oszthatatlan és Egyedül Üdvözítő Igazságról – múlt, jelen és jövő megítélésében, kulturális mércék elhelyezésében, néprajzi kölcsönhatások elemzésében. A BARÁTSÁG, mint a lapunk homlokára kifrt cél, a közös hazában élőkhöz és élőkörül a közös haza nyelvén írott vagy arra lefordított tanulmányokban, versekben, elbeszélésekben, könyvismertetésekben, zenei tárgyú cikkekben, kiállítási beszámolóokban mindig szemünk előtt lebegett; nálunk minden év „a tolerancia éve”.

Előfizetőink közül sokan befizették még az idén a jövő évi előfizetési díjat: *köszönjük bizalmukat*. Pedig épp kedves Előfizetőinket érinthette a nyáron talán kellemetlenül, hogy két hónapra „becsuktuk a boltot”; e kényszerű tény *egyik* oka az volt – mint annak idején 5. számunk végén meg is írtuk –, hogy a Soros Alapítvány Közoktatás-fejlesztési Programirodája erre az évre előfizette lapunkat négyszáz iskola számára, s tekintettel arra, hogy előfizetőink között ennek következtében túlsúlyba kerültek az iskolák, alkalmazkodtunk a nyári szünethez. A *másik* ok azonban a ráfizetés mérséklésének szándéka volt (a régi vicc mintájára, ahogy ama halhatatlan öreg boltos mondta: „Abból élünk, hogy szombat–vasárnap zárva tartunk...”). Nem anyag, hanem anyagiak hiányában próbáltunk ekkor *erőt* gyűjteni a 6. szám kiadásához. Így végül *tíz* számunk jelent meg az idén. Előfizetőink azonban rosszabbul jártak, mint a példányonkénti vásárlók! E csorbát kiköszörülendő, kiadónk, a Filantróp Társaság, régi előfizetőink borítékjába – e szám postára való előkészítése közben – ajándékot fog becsempészni, saját kiadású, régebbi, könyvtári forgalomba nem került kiadványát. Reméljük, szívesen fogadják majd. (A Filantróp Társaság, mint Mikulás... Persze, a Mikulás nyilván *tagja* a Filantróp Társaságnak.)

E helyen szeretnénk köszönetet mondani azoknak a kedves Olvasóinknak, akik előfizetési díjuk *felülfizetésével* próbálták 1995-ben elősegíteni lapunk fennmaradását. A könyvelés kimutatta adatok szerint

dr. Olti Ferenc és felesége, Guttmann Katalin (Budapest),

Nagy Ernő és felesége, Ilonka (Giromagny–Budapest),

dr. Sebő Frigyes és felesége, Kiss-Roóz Ilona (Budapest),

Ruff Miklós (Budapest),

Máté Mihály (Dombóvár),

Rosner Árpád (London),

Moór Albert (Amszterdam)

küldött kikerekített összegű csekkeket, nem egyszer ilyen és hasonló feladói magánközleménnyel a címzett számára: „Ezennel előfizettem tizenhat évre előre...” „A maradékot költsék kávéra, egy szerkesztőségben sok fogy...” Köszönjük, s reméljük, nem érinti a feladókat kényelmetlenül, hogy ezt a nyilvánosság előtt tesszük.

Köszönetet szeretnénk mondani most

a Művelődési és Közoktatási Minisztérium

Közoktatásfejlesztési és Kutatásszervezési Főosztályának,

valamint Kisebbségi Főosztályának,

a Párbeszéd Program Alapítványának,

a Miniszterelnöki Hivatal Politikai Államtitkárságának,

a „Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért” Közalapítványának,

az MHB „Nyitott Társadalom” Alapítványának,

az MHB Táncsics Mihály Alapítványának,

a Dunaholding Alapítványának,

az Idom Rt-nek,

Budapest Főváros XI. kerületi Önkormányzatának,

Budapest Kőbányai Önkormányzatának,

a Nógrád megyei és a Vas megyei Önkormányzatnak,

valamint Baden-Württemberg tartomány Duna-menti Svábok Kulturális Alapítványának.

Legutóbbi, rendhagyó (gyermek-) számunkban közöltük egy nyolc éves jászberényi kislány „Utazunk a BARÁTSÁG hajón” című rajzát. Megpróbálunk most hát mi is tovább hajózni a BARÁTSÁG-gal, át az új évbe – mert hajózni muszáj.

Minden kedves Olvasónknak kellemes karácsonyi ünnepeket, boldog új évet kívánunk!

Lapunk legközelebbi száma február 15-én jelenik meg.